

LISTOPAD 2023

STRAŻNICA

ZWIASTUJĄCA KRÓLESTWO JEHOWY

ARTYKUŁY DO STUDIUM W OKRESIE
OD 8 STYCZNIA DO 4 LUTEGO 2024 ROKU

PIEŚŃ 3

Nasza siła, nadzieja
i ufność

W SKRÓCIE

W tym artykule omówimy gwarancję, jaką daje Jehowa, żeby zapewnić nas, że Jego obietnica raju się spełni. Za każdym razem, kiedy rozmawiamy o tym zapewnieniu z innymi, pogłębiamy swoje zaufanie do obietnic Jehowy.

Jehowa daje gwarancję, że Jego obietnica raju się spełni

*„Każdy, kto szuka dla siebie błogosławieństwa na ziemi,
zostanie pobłogosławiony przez Boga prawdy” (IZAJ. 65:16).*

PROROK Izajasz nazwał Jehowę „Bogiem prawdy”. Słowo oddane tu jako „prawda” dosłownie znaczy „amen” (Izaj. 65:16, przypis). Często używa się go w Biblii, żeby podkreślić pewność, że to, co Jehowa lub Jezus mówią, jest prawdziwe. A więc przesłanie Izajasza do Izraelitów było jasne: To, co zapowiada Bóg, jest zawsze godne zaufania. Jehowa to udowodnił, spełniając każdą ze swoich obietnic.

² Czy my też możemy zaufać obietnicom Jehowy dotyczącym naszej przyszłości? Prawie 800 lat po czasach Izajasza apostoł Paweł wyjaśnił, dlaczego Boże obietnice są zawsze wiarygodne. Stwierdził: „Bóg nie może skłamać” (Hebr. 6:18). Tak jak z jednego źródła nie może wypływać zarówno słodka, jak i słona woda, tak samo Jehowa nie może kłamać, bo jest Źródłem prawdy. Dlatego możemy całkowicie ufać wszystkiemu, co mówi — w tym każdej Jego obietnicy. W tym artykule rozważymy następujące pytania: Co Jehowa obiecuje dać nam w przyszłości? I jak zagwarantował, że spełni to, co obiecał?

1. Jakie przesłanie prorok Izajasz skierował do Izraelitów?
2. Dlaczego możemy zaufać obietnicom Jehowy dotyczącym naszej przyszłości i jakie pytania omówimy?

CO OBIECUJE JEHOWA

³ Rozważymy teraz obietnicę, która jest bliska sercu sług Jehowy na całym świecie (**odczytaj Objawienie 21: 3, 4**). Jehowa zapowiada czasy, kiedy „nie będzie już śmierci, smutku, krzyku ani bólu”. Często czytamy ten pokrzedający fragment Biblii dotyczący raju, kiedy głosimy innym. Jak niektórzy reagują, gdy go słyszą? Czasami mówią: „To zbyt piękne, żeby było prawdziwe”.

⁴ Oczywiście kiedy Jehowa natchnął apostoła Jana do spisania tej obietnicy, wiedział, że obecnie będziemy dzielić się nią z innymi podczas głoszenia. Jehowa przewidział też, że dla wielu osób będzie to „coś nowego”, w co trudno uwierzyć (Izaj. 42:9; 60:2; 2 Kor. 4:3, 4). Jak więc możemy upewniać innych — oraz samych siebie — że błogosławieństwa opisane w Księdze Objawienia 21: 3, 4 na pewno nadejdą? Jehowa nie tylko złożył tę piękną obietnicę, ale dał też przekonujące dowody, dzięki którym możemy jej zaufać. Jakie to dowody?

JEHOWA GWARANTUJE, ŻE SPEŁNI SVOJĄ OBIETNICĘ

⁵ Powody, żeby zaufać obietnicy Jehowy dotyczącej raju, znajdujemy w kolejnych wersetach. Czytamy tam: „Ten, który zasiadał na tronie, powiedział: „Popatrz! Czynię wszystko nowe”. Dodał też: „Zapisz to, bo te słowa są wiary-

godne i prawdziwe”. Powiedział jeszcze do mnie: „Spełniły się! Ja jestem Alfa i Omega, początek i koniec” (Obj. 21: 5, 6a).

⁶ Dlaczego ten fragment Biblii wzmacnia nasze zaufanie w obietnicę Boga? W książce *Final Objawienia* tak skomentowano te wersety: „Można powiedzieć, że Jehowa niejako własnoręcznie podpisał wiernym ludziom gwarancję bądź tytuł własności tych przyszłych błogosławieństw”*. A więc w Księdze Objawienia 21:3, 4 znajdujemy Bożą obietnicę. Natomiast dalej, w wersetach 5 i 6, mamy w pewnym sensie podpis Jehowy, który gwarantuje prawdziwość tego zapewnienia. Przyjrzyjmy się bliżej sformułowaniom, jakich Jehowa użył w tym miejscu.

⁷ Boża gwarancja zaczyna się słowami: „Ten, który zasiadał na tronie, powiedział” (Obj. 21:5a). Są one o tyle wyjątkowe, że w Księdze Objawienia znajdują się tylko trzy miejsca, w których mówi sam Bóg. A więc tę gwarancję daje nie jakiś potężny anioł, nawet nie zmartwychwstały Jezus, ale sam Jehowa! Dzięki temu możemy całkowicie zaufać kolejnym słowom. Dlaczego? Ponieważ Jehowa „nie może kłamać” (Tyt. 1:2). To stwierdzenie sprawia, że możemy w pełni polegać na Bożej obietnicy zapisanej w Księdze Objawienia 21:5, 6.

3. (a) Która obietnica Boga jest nam szczególnie bliska? (Objawienie 21:3, 4). (b) Jak niektórzy reagują, gdy słyszą tę obietnicę?

4. (a) O czym wiedział Jehowa, składając obietnicę dotyczącą raju? (b) Co jeszcze zrobił Jehowa?

5. Jakie mamy powody, żeby zaufać obietnicy Boga dotyczącej raju, i gdzie możemy je znaleźć?

* Zobacz książkę *Wspaniały final Objawienia bliski!*, strona 303, akapity 8 i 9.

6. Dlaczego słowa zapisane w Objawieniu 21:5, 6 wzmacniają nasze zaufanie w obietnicę Boga?

7. Co szczególnego jest w słowach wprowadzających Bożą gwarancję i dlaczego zasługuje na to uwagę?

„POPATRZ! CZYNIEŃ WSZYSTKO NOWE”

⁸ Przyjrzyjmy się teraz słowu „popatrzyć” (Obj. 21:5). Grecki termin tłumaczony na „popatrzyć” pojawia się w Księdze Objawienia wielokrotnie. Według pewnego opracowania używa się go, „żeby zwrócić uwagę czytelnika na to, co ma nastąpić dalej”. A co znajdujemy dalej? Wypowiedź Boga: „Czynię wszystko nowe”. Jehowa zapowiada tutaj przyszłe zmiany. Ale dla Niego ta obietnica jest tak pewna, że mówi o niej, jakby już się spełniła (**odczytaj Izajasza 46:10**).

⁹ Przeanalizujmy kolejne sformułowanie z Księgi Objawienia 21:5: „Czynię wszystko nowe”. W tym rozdziale odnosi się ono do dwóch działań Jehowy — zastępowania i przywracania. Co Jehowa zastąpi? W Księdze Objawienia 21:1 czytamy: „Poprzednie niebo i poprzednia ziemia przeminęły”. Wyrażenie „poprzednie niebo” odnosi się do rządów będących pod wpływem Szatana i demonów (Mat. 4:8, 9; 1 Jana 5:19). W Biblii słowo „ziemia” może się odnosić do ludzi (Rodz. 11:1; Ps. 96:1). Wyrażenie „poprzednia ziemia” oznacza więc niegodziwe społeczeństwo. Jehowa nie naprawi istniejącego „nieba” i „ziemi” — On je całkowicie usunie. Zastąpi je „nowym niebem i nową ziemią”, czyli nowym rządem i nowym społeczeństwem.

¹⁰ W jakim jeszcze sensie Jehowa ‘uczyni wszystko nowe’? (Obj. 21:5). Je-

8. Jak Jehowa podkreśla, że Jego obietnica na pewno się spełni? (Izajasza 46:10).

9. (a) Do jakich dwóch działań Jehowy odnosi się sformułowanie „czynię wszystko nowe”? (b) Co się stanie z istniejącym „niebem” i „ziemią”?

10. W jakim jeszcze sensie Jehowa ‘uczyni wszystko nowe’?

howa sprawi, że zarówno ziemia, jak i ludzie znowu będą doskonali. Jak zapowiedział Izajasz, cała nasza planeta stanie się pięknym miejscem przypominającym ogród Eden. Również każdemu z nas zostanie przywrócona doskonałość. Kulawi, niewidomi i niesłyszący zostaną uleczeni. Nawet umarli powrócą do życia (Izaj. 25:8; 35:1-7).

„TE SŁOWA SĄ WIARYGODNE I PRAWDZIWE. (...) SPEŁNIŁY SIĘ!”

¹¹ Co jeszcze wchodzi w skład Bożej gwarancji? Jehowa polecił Janowi: „Zapisz to, bo te słowa są wiarygodne i prawdziwe” (Obj. 21:5). Jehowa nie tylko wydał polecenie: „Zapisz to”, ale podał też powód. Powiedział: „Bo te słowa są wiarygodne i prawdziwe”. Bardzo się cieszymy, że Jan zastosował się do tego polecenia. Dzięki temu możemy czytać o Bożej obietnicy raj u i rozmyślać o wspaniałych błogosławieństwach, które nas czekają.

¹² Co Jehowa mówi dalej? „Spełniły się!” (Obj. 21:6). A dlaczego może powiedzieć o swoich obietnicach tak, jakby już się urzeczywistniły? Bo nic nie jest w stanie Mu przeszkodzić w realizacji Jego zamierzenia. Ale to nie wszystko. Jehowa daje kolejne zapewnienie związane z Jego obietnicą. Jakie?

„JA JESTEM ALFA I OMEGA”

¹³ Jak już wspomnieliśmy, w wizjach Jana sam Jehowa przemówił trzykrot-

11. Jakie polecenie Jehowa dał Janowi i dlaczego?

12. Dlaczego Jehowa mógł powiedzieć: „Spełniły się!”?

13. Dlaczego Jehowa powiedział: „Ja jestem Alfa i Omega”?

Kiedy Jehowa coś zaczyna, doprowadza to do końca
(zobacz akapity 14 i 17)

nie (Obj. 1:8; 21:5, 6; 22:13). Za każdym razem powiedział: „Ja jestem Alfa i Omega”. Litera alfa rozpoczyna alfabet grecki, a litera omega go kończy. Nazywając siebie „Alfą i Omegą”, Jehowa wskazuje, że kiedy coś zaczyna, pomyślnie doprowadza to do końca.

¹⁴ Po stworzeniu Adama i Ewy Jehowa przedstawił swoje zamierzenie wobec ludzi i ziemi. W Biblii czytamy: „Bóg ich pobłogosławił i powiedział do nich: „Bądźcie płodni i stańcie się liczni, napełnijcie ziemię i opanujcie ją” (Rodz. 1:28). W tamtym momencie Jehowa niejako powiedział: „Alfa”. Jasno wyraził, co ma się wydarzyć w przyszło-

ści: Nadejdzie czas, gdy doskonali, posłuszni potomkowie Adama i Ewy napełnią ziemię i przekształcą ją w raj. Kiedy tak się stanie, Jehowa niejako powie: „Omega”. Po stworzeniu „nieba i ziemi oraz wszystkiego, co je wypełnia”, Jehowa dał gwarancję, którą zapisano w **Księdze Rodzaju 2:1-3 (odczytaj)**. Ustalił, że siódmy dzień będzie święty. Co to oznacza? Bóg zagwarantował, że na pewno zrealizuje swoje zamierzenie co do ludzi i ziemi. Miało się to stać pod koniec siódmego dnia.

¹⁵ Kiedy Adam i Ewa się zbuntowali, stali się grzesznikami i przekazali grzech i śmierć swojemu potomstwu (Rzym. 5:12). Mogło się wydawać, że Szatan uniemożliwił zrealizowanie tego,

14. (a) Podaj przykład tego, kiedy Jehowa niejako powiedział: „Alfa”, i tego, kiedy niejako powie: „Omega”. (b) Jaką gwarancję znajdujemy w Rodzaju 2:1-3?

15. Dlaczego mogło się wydawać, że Szatan uniemożliwił realizację Bożego zamierzenia?

co zamierzył Bóg — żeby napęłnić ziemię doskonałymi, posłusznymi ludźmi. Wyglądało na to, że Jehowa nigdy nie będzie w stanie powiedzieć: „Omega”. Szatan mógł myśleć, że Jehowie pozostało niewiele opcji. Jedną z nich było uśmiercenie Adama i Ewy i stworzenie innej doskonałej pary, która spełniłaby Boże zamierzenie. Ale gdyby Jehowa tak zrobił, Diabeł mógłby Go oskarżyć o to, że jest kłamcą. Dlaczego? Bo zgodnie z Księgą Rodzaju 1:28 Jehowa powiedział Adamowi i Ewie, że to **ich** potomstwo ma napęłnić ziemię.

¹⁶ Co jeszcze według Szatana mógł zrobić Bóg? Być może Szatan myślał, że Jehowa pozwoli Adamowi i Ewie wydać na świat niedoskonałe potomstwo, które nigdy nie będzie w stanie osiągnąć doskonałości (Kazn. 7:20; Rzym. 3:23). Wtedy Diabeł bez wątpienia zarzuciłby Jehowie, że poniósł porażkę. Dlaczego? Ponieważ wybranie takiej opcji oznaczałoby, że zamierzenie Boże nie zostanie zrealizowane — że nie uda się napęłnić rajskiej ziemi doskonałymi i posłusznymi potomkami Adama i Ewy.

¹⁷ Rozwiązanie, które znalazł Jehowa, musiało wprawić Szatana w zdumienie (Ps. 92:5). Zamiast okazać się kłamcą, Jehowa okazał się prawdomówny, bo pozwolił Adamowi i Ewie mieć dzieci. I zamiast ponieść porażkę, odniósł zwycięstwo. Zadbał o dalszą realizację swojego zamierzenia, zapewniając „potomstwo”, które miało wybawić posłusz-

16. Dlaczego Szatan mógł myśleć, że będzie w stanie zarzucić Jehowie porażkę?

17. Jakie rozwiązanie znalazł Jehowa po buncie Szatana i pierwszych ludzi i jaki przyniesie to rezultat? (Zobacz też ilustrację).

Trzy powody, żeby ufać obietnicy Jehowy

„Ten, który zasiadał na tronie, powiedział: „Popatrz! Czynię wszystko nowe” (Obj. 21:5).

„Dodał też: „Zapisz to, bo te słowa są wiarygodne i prawdziwe”. (...) „Spełniły się!”” (Obj. 21:5, 6).

„Ja jestem Alfa i Omega” (Obj. 21:6).

nych potomków Adama i Ewy (Rodz. 3:15; 22:18). Szatan musiał być bardzo zaskoczony postanowieniem Jehowy co do okupu! Dlaczego? Ponieważ opiera się ono na niesamolubnej miłości (Mat. 20:28; Jana 3:16). Szatan jest samolubny, więc ta cecha jest mu obca. Co się stanie dzięki okupowi? Z końcem Tysiącletniego Panowania Jezusa doskonali i posłuszni potomkowie Adama i Ewy będą żyli w raju na ziemi — tak jak to Jehowa zamierzył na początku. Wtedy niejako powie: „Omega”.

JAK UMACNIAĆ ZAUFANIE W OBIETNICĘ DOTYCZĄCĄ RAJU

¹⁸ Biorąc pod uwagę to, co rozważyliśmy, jakimi zapewnieniami możemy dzielić się z tymi, którzy wątpią, że Boża obietnica raju się spełni? Po pierwsze, składa ją sam Jehowa. W Księdze Objawienia czytamy: „Ten, który zasiadał na tronie, powiedział: „Popatrz! Czynię wszystko nowe’”. Jehowa ma mądrość i moc potrzebną do zrealizowania tej obietnicy i pragnie to zrobić. Po drugie, spełnienie się tej obietnicy jest tak pewne, że z punktu widzenia Jehowy już się to stało. Dlatego mówi: „Te słowa są wiarygodne i prawdziwe. (...) Spełniły się!”. Po trzecie, kiedy Jehowa coś za-

18. Jakie trzy zapewnienia daje nam Bóg? (Zobacz też ramkę „Trzy powody, żeby ufać obietnicy Jehowy”).

czyna, doprowadza to do końca, tak jak potwierdza to sformułowanie „ja jestem Alfa i Omega”. Jehowa udowodni, że to Szatan jest kłamcą, który poniesie całkowitą porażkę.

¹⁹ Pamiętaj, że zawsze, gdy w służbie opowiadasz innym o zapewnieniach Boga dotyczących Jego obietnic, pogłębiasz swoje zaufanie. Kiedy więc następnym razem podzielisz się z kimś zachęcającą obietnicą raju zapisaną w Księdze Objawienia 21:4, a on powie: „To zbyt piękne, żeby było prawdziwe”, przeczytaj i wyjaśnij mu wersety 5 i 6. Pokaż, jak Jehowa zagwarantował spełnienie swojej obietnicy, niejako własnoręcznie ją podpisując (Izaj. 65:16).

19. Co możesz zrobić, kiedy ktoś wątpi w Bożą obietnicę raju?

JAK BYŚ ODPOWIEDZIAŁ?

■ Dlaczego na uwagę zasługuje fakt, że to sam Jehowa złożył obietnicę raju?	■ Co wchodzi w skład Bożej gwarancji?	■ Jak możemy pogłębiać zaufanie do tego, co obiecał Bóg?

PIEŚŃ 109

Kochajmy żarliwie, z serca

W SKRÓCIE

Okazywanie miłości naszym braciom i siostrą jest obecnie ważniejsze niż kiedykolwiek wcześniej. Dlaczego? I jak możemy okazywać ją w większym stopniu?

Jak dbać o to, żeby nasza wzajemna miłość była silna

„Dalej kochajmy jedni drugich, bo miłość jest od Boga”

(1 JANA 4:7).

KIEDY apostoł Paweł omawiał temat wiary, nadziei i miłości, na koniec powiedział, że „największa z nich jest miłość” (1 Kor. 13:13). Dlaczego mógł tak powiedzieć? W przyszłości nie będziemy już potrzebowali wiary w Boże obietnice dotyczące nowego świata ani nadziei na to, że się spełnią, ponieważ już do tego dojdzie. Ale zawsze będziemy potrzebować miłości do Jehowy i do ludzi. Tak naprawdę ta miłość będzie się umacniać bez końca.

² Ponieważ zawsze będziemy musieli okazywać miłość, omówimy teraz trzy pytania. Po pierwsze, dlaczego powinniśmy kochać jedni drugich? Po drugie, w jaki sposób możemy to robić? I po trzecie, jak umacniać naszą miłość?

DLACZEGO POWINNIŚMY KOCHAĆ JEDNI DRUGICH

³ Dlaczego to takie ważne, żebyśmy się nawzajem kochali? Między innymi dlatego, że miłość jest cechą charakterystyczną prawdziwych chrześcijan. Jezus powiedział apostołom: „Po miłości widocznej wśród was wszyscy rozpoznają, że jesteście moimi uczniami” (Jana 13:35). Poza tym miłość pomaga nam zachowywać jedność. Paweł nazwał miłość „doskonałą więzią jedności” (Kol. 3:14). Ale jest jeszcze jeden ważny powód, żebyśmy

1, 2. (a) Dlaczego apostoł Paweł mógł powiedzieć, że miłość jest „największa”? (b) Jakie pytania omówimy?

3. Z jakich powodów okazujemy sobie nawzajem miłość?

okazywali sobie nawzajem miłość. Apostoł Jan napisał do współwyznawców: „Kto kocha Boga, musi też kochać swojego brata” (1 Jana 4:21). Kiedy kochamy innych, pokazujemy, że kochamy też Boga.

⁴ W jakim sensie nasza miłość do Boga jest ściśle związana z miłością, jaką okazujemy braciom i siostram? Pomyślmy o związku, jaki istnieje między naszym sercem a innymi częściami ciała. Kiedy lekarz sprawdza na naszym nadgarstku, czy puls jest prawidłowy, czy słabo wyczuwalny, może dowiedzieć się czegoś na temat stanu naszego serca. Jak moglibyśmy odnieść to do miłości?

⁵ Tak jak lekarz może uzyskać informacje o naszym sercu, sprawdzając puls, tak my możemy dowiedzieć się, jak silna jest nasza miłość do Boga, zastanawiając się, jak bardzo kochamy innych. Jeśli zauważymy, że nasza miłość do współwyznawców osłabła, może to wskazywać, że coś podobnego dzieje się z naszą miłością do Boga. Ale kiedy cały czas staramy się okazywać braciom i siostram miłość, świadczy to o tym, że nasza miłość do Boga jest silna.

⁶ Dlaczego powinniśmy być zaniepokojeni, jeśli nasza miłość do braci i sióstr słabnie? Bo może to oznaczać, że jesteśmy w duchowym niebezpieczeństwie. Wyraźnie na to wskazał apostoł Jan: „Kto nie kocha brata, którego widzi, nie może kochać Boga, którego nie widzi” (1 Jana 4:20). Czego się z tego uczymy?

4, 5. Jaki jest związek między naszą miłością do Boga a naszą miłością do innych? Wyjaśnij to.

6. Dlaczego powinniśmy być zaniepokojeni, jeśli nasza miłość do braci i sióstr słabnie? (1 Jana 4:7-9, 11).

Jehowa jest z nas zadowolony tylko wtedy, kiedy ‘kochamy jedni drugich’ (**odczytaj 1 Jana 4:7-9, 11**).

JAK OKAZYWAĆ MIŁOŚĆ

⁷ W Słowie Bożym wiele razy znajdujemy polecenie, ‘żebyśmy się nawzajem kochali’ (Jana 15:12, 17; Rzym. 13:8; 1 Tes. 4:9; 1 Piotra 1:22; 1 Jana 4:11). Jednak miłość to uczucie, które rodzi się w sercu, a przecież żaden człowiek nie może zajrzeć nam do serca. Co więc możemy zrobić, żeby nasza miłość była widoczna? Możemy ją wyrażać słowami i czynami.

⁸ Jest wiele sposobów, na jakie możemy pokazywać naszym braciom i siostram, że ich kochamy. Oto kilka przykładów: „Bądźcie prawdomówni wobec siebie nawzajem” (Zach. 8:16). „Zachowujcie między sobą pokój” (Marka 9:50). „Wyprzedzajcie się w okazywaniu sobie nawzajem szacunku” (Rzym. 12:10). „Serdecznie przyjmujcie drugich w swoim gronie” (Rzym. 15:7). „Przebaczajcie sobie nawzajem” (Kol. 3:13). „Noście brzemia jedni drugich” (Gal. 6:2). „Wciąż (...) pocieszajcie się nawzajem” (1 Tes. 4:18). „Jedni drugich budujcie” (1 Tes. 5:11). „Módlcie się jedni za drugich” (Jak. 5:16).

⁹ Przyjrzyjmy się jednemu ze sposobów okazywania innym miłości, o którym wspomniano w poprzednim akapicie. Chodzi o zachętę Pawła: „Wciąż (...) pocieszajcie się nawzajem”. Dlaczego pocieszanie jest ważnym wyrazem

7, 8. Na jakie sposoby możemy pokazywać innym, że ich kochamy?

9. Dlaczego pocieszanie innych jest ważnym wyrazem naszej miłości? (Zobacz też ilustrację).

naszej miłości? Pewne opracowanie biblijne wyjaśnia, że użyte przez Pawła słowo oddane jako „pocieszać” oznacza „stanie obok drugiej osoby, by dodać jej otuchy, gdy przechodzi trudne próby”. Kiedy więc pocieszamy współwyznawcę, który przeżywa trudne chwile, pomagamy mu nadal wiernie służyć Jehowie. Za każdym razem, gdy podajemy pomocną dłoń, okazujemy miłość (2 Kor. 7:6, 7, 13).

¹⁰ Pocieszanie jest ściśle związane z odczuwaniem współczucia. Pod jakim względem? Kiedy ktoś współczuje osobie, która cierpi, stara się ją pocieszyć i jej pomóc. A więc współczucie pobudza do działania. Zwróćmy uwagę, jak Paweł połączył współczucie Jehowy z pocieszeniem, którego On udziela. Nazwał Jehowę „Ojcem serdecznego współczucia i Bogiem wszelkiego pocieszenia” (2 Kor. 1:3). Jehowa jest Źródłem współczucia, ponieważ leży ono w Jego naturze i wręcz z Niego emanuje. Pobudza Go do pocieszania nas „we wszystkich naszych próbach” (2 Kor. 1:4). Tak jak czysta woda wypływająca ze źródła orzeźwia tych, którzy są spragnieni, tak Jehowa zapewnia orzeźwienie i pokrzepienie osobom przygnębionym. Jak możemy Go w tym naśladować? Możemy między innymi pielęgnować cechy, które pomagają nam zapewniać innym pocieszenie. Jakie to cechy?

¹¹ Dzięki czemu zachowamy miłość potrzebną do tego, żebyśmy „wciąż

10. Jaki jest związek między odczuwaniem współczucia a pocieszaniem?

11. Jakie jeszcze cechy zgodnie z Kolosan 3:12 i 1 Piotra 3:8 musimy pielęgnować, żeby pocieszać innych?

(...) pocieszali się nawzajem”? Powinniśmy rozwijać takie piękne cechy, jak empatia, miłość braterska czy życzliwość (**odczytaj Kolosan 3:12; 1 Piotra 3:8**). Jak mogą nam one pomóc? Kiedy współczucie i powiązane z nim cechy staną się częścią naszej osobowości, pocieszanie innych będzie przychodzić nam naturalnie. Jak powiedział Jezus, „usta mówią to, czym jest przepełnione serce. Dobry człowiek ze swego skarbcza z dobrymi rzeczami wydobywa rzeczy dobre” (Mat. 12:34, 35). Pocieszanie braci i siostr, którzy tego potrzebują, jest naprawdę ważnym sposobem wyrażania naszej miłości.

JAK MOŻEMY UMACNIAĆ NASZĄ MIŁOŚĆ

¹² Wszyscy chcemy ‘dalej kochać jedni drugich’ (1 Jana 4:7). Musimy jednak pamiętać o ostrzeżeniu, jakie podał Jezus: „Miłość większości oziębnie” (Mat. 24:12). Jezus nie mówił, że do czegoś takiego dojdzie na wielką skalę wśród jego uczniów. Ale musimy uważać, żeby nie wpływał na nas brak miłości widoczny w tym świecie. Pamiętając o tym, omówmy teraz ważne pytanie: Czy w jakiś sposób możemy sprawdzić, czy nasza miłość do braci i siostr jest silna?

¹³ Żeby sprawdzić, jak silna jest nasza miłość, możemy na przykład zastanowić się, jak reagujemy w pewnych sytuacjach (2 Kor. 8:8). O jednej z nich wspomniał apostoł Piotr: „Przed wszystkim żarliwie kochajcie jedni drugich, bo miłość zakrywa mnóstwo grzechów” (1 Piotra 4:8). Tak więc naszą

12. (a) Dlaczego musimy zachowywać czujność? (b) Jakie pytanie teraz omówimy?

13. Co może wystawiać na próbę naszą miłość?

Jak możemy pomóc współwyznawcy, który przeżywa trudne chwile?

(Zobacz akapity 7-9)

miłość mogą wystawiać na próbę słabości i niedoskonałość naszych współwyznawców.

¹⁴ Przyjrzyjmy się bliżej słowom Piotra. Pierwsza część wersetu 8 mówi, jaka powinna być nasza miłość – żarliwa. Słowo, którego użył tu Piotr, dosłownie znaczy „rozpostarta; rozciągnięta”. Druga część wersetu opisuje efekt okazywania takiej miłości – zakrywa ona grzechy naszych braci. Moglibyśmy zi-

14. Jaka powinna być nasza miłość zgodnie z 1 Piotra 4:8? Podaj przykład.

lustrować to tak: Chwytną naszą miłość obiema rękami, jakby była rozciągliwym materiałem, i coraz bardziej ją rozciągamy, aż zakryjemy nie jeden, nie dwa, ale „mnóstwo grzechów”. „Zakryć” to inaczej mówiąc przebaczyć. Tak jak kawałek materiału może zakryć płamę, tak miłość może zakryć słabości i niedoskonałość innych.

¹⁵ Nasza miłość do innych powinna być na tyle silna, żebyśmy mogli przebaczać

15. Co będziemy w stanie robić, jeśli nasza miłość do braci i siostr jest wystarczająco silna? (Kolosan 3:13).

Tak jak przechowujemy najlepsze zdjęcia i usuwamy nieudane, tak cenimy miłe wspomnienia związane z naszymi współwyznawcami i nie chcemy rozpamiętywać tych złych
(zobacz akapity 16 i 17)

ich słabości—nawet jeśli czasem wymaga to sporych wysiłków (**odczytaj Kološan 3:13**). Kiedy przebaczymy, pokazujemy, że nasza miłość jest silna i że chcemy sprawiać radość Jehowie. Co jeszcze pomoże nam nie zwracać uwagi na irytujące cechy i błędy innych?

¹⁶ Skupiaj się na zaletach braci i sióstr, a nie na ich wadach. Rozważmy przykład. Wyobraź sobie, że jesteś na spotkaniu towarzyskim. Miło spędzasz czas z braćmi i siostrami, a na koniec robicie sobie grupowe zdjęcie. Na wszel-

16, 17. Co jeszcze pomoże nam nie zwracać uwagi na drobne błędy innych? Podaj przykład. (Zobacz też ilustrację).

ki wypadek robisz jeszcze dwa, gdyby pierwsze nie wyszło. Masz teraz trzy zdjęcia. Zauważasz zdjęcie, na którym jeden z braci nie wyszedł dobrze. Co robisz? Kasujesz je, bo masz jeszcze dwa, na których wszyscy, łącznie z tym bratem, się uśmiechają.

¹⁷ Zdjęcia z tego przykładu można przyrównać do naszych wspomnień. Zazwyczaj miło wspominamy czas spędzony ze współwyznawcami. Ale przypuśćmy, że przy jednej z takich okazji brat lub siostra powie albo zrobi coś nieżyczliwego. Co powinniśmy zrobić z takim wspomnieniem? Czy nie warto byłoby się go pozbyć, tak jak nieudanego zdję-

cia? (Prz. 19:11; Efez. 4:32). Możemy wymazać z pamięci drobny błąd naszego współwyznawcy, bo przecież mamy wiele miłych wspomnień związanych z tą osobą. Właśnie takie wspomnienia chcemy zachowywać i cenić.

DLACZEGO MIŁOŚĆ JEST POTRZEBNA ZWŁASZCZA DZISIAJ

¹⁸ Dlaczego chcemy, żeby nasza miłość cały czas była silna? Powiedzieliśmy już, że kiedy okazujemy miłość braciom i siostram, okazujemy miłość Jehowie. Jak możemy pokazywać, że kochamy naszych współwyznawców? Możemy na przykład ich pocieszać. Do tego, by 'wciąż pocieszać się nawzajem', będzie nas pobudzało współczucie. Jak możemy dbać, żeby nasza miłość zawsze była

18. Jakie myśli dotyczące miłości rozważyliśmy w tym artykule?

silna? Starając się ze wszystkich sił wybaczać innym błędy.

¹⁹ Dlaczego okazywanie miłości jest ważne zwłaszcza dzisiaj? Zwróćmy uwagę na powód podany przez Piotra: „Przybliżył się (...) koniec wszystkiego. Dlatego (...) żarliwie kochajcie jedni drugich” (1 Piotra 4:7, 8). Czego możemy się spodziewać, w miarę jak koniec tego złego świata się przybliży? Jezus zapowiedział: „Z powodu mojego imienia wszystkie narody będą pałać do was nienawiścią” (Mat. 24:9). Żeby wytrwać mimo takiej nienawiści, musimy zachowywać jedność. Jeśli kochamy naszych braci i siostry, Szatanowi nie uda się nas podzielić, bo miłość jest „doskonałą więzią jedności” (Kol. 3:14; Filip. 2:1, 2).

19. Dlaczego okazywanie miłości jest ważne zwłaszcza dzisiaj?

JAK BYŚ ODPOWIEDZIAŁ?

■ Z jakich powodów okazujemy miłość naszym braciom i siostram?	■ Jak możemy pokazywać, że kochamy naszych współwyznawców?	■ Dlaczego nasza gotowość do przebaczenia jest wyrazem miłości?

PIEŚŃ 118

„Wzmocnij naszą wiarę”

W SKRÓCIE

Ten artykuł pomoże nam wzmocnić zaufanie do Jehowy, kiedy musimy sobie radzić z trudnościami ekonomicznymi, niestabilną sytuacją polityczną lub sprzeciwem wobec naszej działalności kaznodziejskiej.

Możesz polegać na Jehowie w niestabilnych czasach

„Nabierzcie odwagi, (...) bo ja jestem z wami’ — oświadcza Jehowa, Bóg Zastępów” (AGG. 2:4).

CZY martwisz się czasami, co przyniesie jutro? Być może straciłeś pracę i zastanawiasz się, jak utrzymasz rodzinę. A może niepokoisz się o bezpieczeństwo swoich bliskich z powodu niestabilnej sytuacji politycznej, prześladowań lub sprzeciwu wobec naszej działalności kaznodziejskiej. Czy obecnie zmagasz się z którymś z tych problemów? Jeśli tak, to odniesiesz korzyść z rozważenia, jak Jehowa pomógł starożytnym Izraelitom, gdy stanęli przed podobnymi wyzwaniami.

² Żydzi prowadzili w Babilonie wygodne życie, dlatego potrzebowali silnej wiary, żeby opuścić to miasto i udać się w miejsce, które dla większości z nich było nieznane. Wkrótce po tym, jak tam dotarli, w ich życiu pojawiły się różne trudności związane z niestabilną sytuacją ekonomiczną i polityczną, a także ze sprzeciwem. Niektórym było więc trudno skupić się na odbudowie świątyni Jehowy. Dlatego około 520 roku p.n.e. Jehowa wysłał dwóch proroków, Aggeusza i Zachariasza, żeby ponownie wzbudzić w swoich sługach zapał (Agg. 1:1; Zach. 1:1). Jak się przekonamy, zachęty udzielone przez tych proroków okazały się bardzo skuteczne. Jednak prawie 50 lat później entuzjazm Żydów, którzy powrócili do Jerozolimy, znowu przygasł. Wtedy z Babilonu przybył Ezdrasz, biegły przepisywacz Prawa, i zachęcił ich, żeby dawali pierwszeństwo wielbieniu Jehowy (Ezd. 7:1, 6).

1, 2. Pod jakimi względami nasza sytuacja jest podobna do sytuacji Żydów, którzy powrócili do Jerozolimy? (Zobacz też ramkę „Czasy Aggeusza, Zachariasza i Ezdrasza”).

³ Proroctwa Aggeusza i Zachariasza pomogły sługom Boga w przeszłości dalej ufać Jehowie mimo sprzeciwu. Podobnie pomogą też nam polegać na Nim mimo niestabilnej sytuacji (**odczytaj Przysłów 22:19**). Rozważymy zachęty, których Jehowa udzielił przez Aggeusza i Zachariasza, oraz przeanalizujemy przykład Ezdrasza. Odpowiemy też na pytania: Jak niestabilna sytuacja wpłynęła na Żydów, którzy powrócili do Jerozolimy? Dlaczego w niestabilnych czasach powinniśmy skupiać się na służeniu Jehowie? I jak możemy wtedy wzmacniać swoje zaufanie do Niego?

JAK NIESTABILNA SYTUACJA WPŁYNĘŁA NA ŻYDÓW

⁴ Po powrocie do Jerozolimy Żydzi mieli mnóstwo pracy. Szybko odbudowali ołtarz dla Jehowy i położyli fundament świątyni (Ezd. 3:1-3, 10). Ale ich zapał wkrótce ostygł. Dlaczego? Oprócz świątyni musieli zbudować też własne domy, uprawiać pola i zadbać o swoje rodziny (Ezd. 2:68, 70). Poza tym spotkali się ze sprzeciwem wrogów, którzy chcieli wstrzymać odbudowę świątyni (Ezd. 4:1-5).

⁵ Na Żydów miała też wpływ niestabilna sytuacja ekonomiczna i polityczna. Ich ziemie były teraz częścią imperium perskiego. W 530 roku p.n.e. zmarł perski król Cyrus, a jego następcą, Kambyzes, rozpoczął kampanię militarną przeciwko Egipcjom. Zmierzający tam perscy żołnierze potrzebowali wody, pożywienia i schronienia. Żydzi prawdopodob-

nie musieli im to zapewniać, co dodatkowo pogarszało ich trudne położenie. Z kolei początkowy okres panowania Dariusza I, następcy Kambyzesa, charakteryzował się buntami i niestabilną sytuacją polityczną. Z tego powodu wielu Żydów martwiło się, jak utrzymają swoje rodziny. Ze względu na niepewną sytuację niektórzy uważali, że nie jest to dobry czas na odbudowę świątyni Jehowy (Agg. 1:2).

⁶ **Odczytaj Zachariasza 4:6, 7.** Spokój odbierały Żydom nie tylko trudności ekonomiczne i niestabilna sytuacja polityczna, ale też prześladowania. W 522 roku p.n.e. wrogom udało się doprowadzić do tego, że wydano zakaz odbudowy świątyni. Jednak Zachariasz upewnił Żydów, że Jehowa użyje swojego potężnego ducha, żeby usunąć wszelkie przeszkody. Dwa lata później król Dariusz zniósł ten zakaz, a nawet zapewnił Żydom fundusze i oficjalne wsparcie (Ezd. 6:1, 6-10).

⁷ Jehowa za pośrednictwem Aggeusza i Zachariasza obiecał swoim sługom, że jeśli skupią się na odbudowie świątyni, On będzie ich wspierał (Agg. 1:8, 13, 14; Zach. 1:3, 16). Dzięki tym zachętom w 520 roku p.n.e. Żydzi wznowili prace i ukończyli je w ciągu niecałych pięciu lat. Pomimo trudności skupili się na spełnianiu woli Jehowy, dlatego On wspierał ich nie tylko pod względem materialnym, ale też duchowym.

6. Z jakimi jeszcze trudnościami musieli zmagać się Żydzi i jakie otrzymali zapewnienie? (Zachariasza 4:6, 7).

7. Jakie błogosławieństwa otrzymali Żydzi, kiedy spełnianie woli Boga postavili na pierwszym miejscu?

3. Jakie pytania rozważymy? (Przysłów 22:19).

4, 5. Co mogło spowodować, że zapał Żydów ostygł?

Czasy Aggeusza, Zachariasza i Ezdrasza

DATY PRZED NASZĄ ERĄ

537

537: Pierwsza grupa żydowskich wygnańców wraca do Jerozolimy

520

520: Aggeusz i Zachariasz prorokują w Jerozolimie

515

515: Ukończenie odbudowy świątyni

484

484: Estera podejmuje działania, kiedy Kserkses I (Aswerus) wydaje dekret nakazujący zagładę Żydów

468

468: Ezdrasz i druga grupa wygnańców wyruszają do Jerozolimy

455

455: Ukończenie odbudowy murów Jerozolimy

W rezultacie wielbili Go z radością (Ezd. 6:14-16, 22).

SKUPIAJ SIĘ NA SPEŁNIANIU WOLI BOGA

⁸ W miarę zbliżania się wielkiego ucisku coraz bardziej uświadamiamy sobie, jakie to ważne, żebyśmy angażowali się w głoszenie (Marka 13:10). Jednak może to nie być dla nas łatwe, gdy mamy trudności finansowe albo spotykamy się ze sprzeciwem wobec naszej działalności. Co nam pomoże stawiać sprawy Królestwa na pierwszym miejscu? Przekonanie, że jest z nami „Jehowa, Bóg Zastępów”^{*}. Kiedy przedkładamy służbę dla Boga ponad własne sprawy, On będzie

^{*} Wyrażenie „Jehowa, Bóg Zastępów” pojawia się w Księdze Aggeusza 14 razy. Stanowi to przypomnienie, że Jehowa ma nieograniczoną moc i dysponuje potężnymi zastępami stworzeń duchowych (Ps. 103:20, 21).

8. Jak słowa z Aggeusza 2:4 mogą nam pomóc skupiać się na służeniu Jehowie? (Zobacz też przypis).

nas wspierał. Nie mamy więc czego się obawiać (**odczytaj Aggeusza 2:4**).

⁹ Rozważmy przeżycia Olega i Iriny*, małżeństwa pionierów. Kiedy przeprowadzili się, żeby wspierać zbór w innym rejonie, z powodu pogarszających się warunków ekonomicznych stracili źródło dochodu. Chociaż przez jakiś rok nie mieli stałej pracy, odczuwali życzliwe wsparcie Jehowy, a czasami pomagali im bracia i siostry. Dzięki czemu to małżeństwo radziło sobie z trudnościami? Oleg, który początkowo bardzo się martwił, mówi: „Byliśmy zajęci służbą i dzięki temu skupialiśmy się na tym, co w życiu najważniejsze”. On i jego żona cały czas szukali pracy, ale przede wszystkim angażowali się w głoszenie.

¹⁰ Kiedy pewnego dnia wrócili do do-

^{*} Niektóre imiona zostały zmienione.

9, 10. Jak pewne małżeństwo przekonało się o prawdziwości słów Jezusa z Mateusza 6:33?

mu po służbie, okazało się, że ich przyjaciel przejechał 160 kilometrów, żeby przywieźć im dwie torby zakupów. Oleg mówi: „Po raz kolejny zobaczyliśmy wtedy, jak bardzo Jehowa i zbór się o nas troszczą. Jesteśmy przekonani, że Jehowa nigdy nie zapomina o swoich sługach, bez względu na to, jak beznadziejna może wydawać się ich sytuacja” (Mat. 6:33).

¹¹ Jehowa chce, żebyśmy skupiali się na ratującym życie dziele pozyskiwania uczniów. Jak wspomnieliśmy w akapicie 7, Aggeusz zachęcił sług Jehowy, żeby na nowo zaangażowali się w świętą służbę. Jehowa obiecał, że jeśli tak zrobią, będzie im błogosławił (Agg. 2:18, 19). Bez wątplenia pobłogosławi też naszym wysiłkom, jeśli zlecone przez Niego zadanie będzie dla nas najważniejsze.

JAK WZMACNIAĆ ZAUFANIE DO JEHOWY

¹² W 468 roku p.n.e. z Babilonu do Jerozolimy wyruszyła kolejna grupa Żydów na czele z Ezdraszem. Wymagało to od nich silnej wiary. Mieli przecież podróżować niebezpiecznymi drogami, niosąc ze sobą ogromne ilości złota i srebra przeznaczone na świątynię. Mogli więc stać się celem złodziei (Ezd. 7:12-16; 8:31). W dodatku wkrótce przekonali się, że nawet Jerozolima nie jest bezpieczna. Miasto było słabo zaludnione, a jego mury i bramy wymagały napraw. Czego od Ezdrasza uczymy się na temat wzmacniania swojego zaufania do Jehowy?

11. Czego możemy się spodziewać, kiedy stale skupiamy się na spełnianiu woli Jehowy?

12. Dlaczego Ezdrasz i inni powracający Żydzi potrzebowali silnej wiary?

¹³ **Ezdrasz już kiedyś widział, jak Jehowa wspiera swoich sług w trudnych chwilach.** Ezdrasz najprawdopodobniej mieszkał w Babilonie, kiedy wiele lat wcześniej — w 484 roku p.n.e. — król Asverus wydał dekret nakazujący zagładę Żydów w całym imperium perskim (Est. 3:7, 13-15). Życie Ezdrasza było zagrożone! Żydzi „we wszystkich prowincjach” pościli i pogrążyli się w żałobie, zapewne modląc się do Jehowy o kierownictwo (Est. 4:3). Wyobraź sobie, jak czuł się Ezdrasz i inni Żydzi, gdy intryga ich wrogów obróciła się przeciwko nim samym! (Est. 9:1, 2). To przeżycie na pewno przygotowało Ezdrasza na przyszłe próby i bardzo wzmocniło jego przekonanie, że Jehowa potrafi ochronić swój lud*.

¹⁴ Kiedy w trudnych czasach czujemy troskę Jehowy, nasze zaufanie do Niego się umacnia. Zobaczmy przykład Anasztazji z Europy Wschodniej. Żeby zachować neutralność, musiała zrezygnować z pracy. Opowiada: „Po raz pierwszy w życiu zostałam wtedy bez pieniędzy”. Dodaje: „Pozostałam sprawy w rękach Jehowy i przekonałam się, jak czule się o mnie zatroszczył. Jeśli kiedyś znowu stracę pracę, nie będę się bać. Skoro mój niebiański Ojciec troszczy się o mnie dzisiaj, to zatroszczy się też jutro”.

* Ezdrasz jako biegły przepisywacz Prawa Bożego rozwiniął też silne zaufanie do prorocत्व Jehowy, jeszcze zanim wyruszył do Jerozolimy (2 Kron. 36:22, 23; Ezd. 7:6, 9, 10; Jer. 29:14).

13. Jak Ezdrasz budował swoje zaufanie do Jehowy? (Zobacz też przypisy).

14. Czego nauczyła się pewna siostra, kiedy w trudnych chwilach odczuła troskę Jehowy?

W jakich sytuacjach możemy wyraźnie zobaczyć, że Jehowa nas wspiera?
(Zobacz akapit 16)

¹⁵ Ezdrasz dostrzegał w swoim życiu działanie Jehowy. Rozmyślał o tym, jak Jehowa się o niego troszczył, i to wzmacniało jego zaufanie. Zwróćmy uwagę na sformułowanie „wspierał mnie Jehowa, mój Bóg” (**odczytaj Ezdrasza 7:27, 28**). Podobnych słów Ezdrasz użył w swojej księdze jeszcze pięć razy (Ezd. 7:6, 9; 8:18, 22, 31).

¹⁶ Jehowa może nam pomóc, kiedy zmagamy się z jakimś wyzwaniem. Na przykład czasami musimy poprosić pracodawcę o urlop na czas kongresu albo o dostosowanie grafiku, żebyśmy mogli być na wszystkich zebraniach. Stwarzamy wtedy okazję, żeby zobaczyć, jak Jehowa nas wspiera. Możemy być zaskoczeni, jak dobrze się wszystko ułoży. W rezultacie nasze zaufanie do Jehowy będzie jeszcze silniejsze.

¹⁷ Ezdrasz pokornie prosił Jehowę o pomoc. Za każdym razem, kiedy czuł

się przytłoczony obowiązkami, pokornie modlił się do Jehowy (Ezd. 8:21-23; 9:3-5). Ponieważ polegał na Jehowie, inni byli gotowi go wspierać i naśladować jego wiarę (Ezd. 10:1-4). My też czasami czujemy się przytłoczeni troską o zaspokojenie potrzeb materialnych lub o bezpieczeństwo swojej rodziny. Powinniśmy wtedy z ufnością zwracać się do Jehowy w modlitwie.

¹⁸ Nasze zaufanie do Jehowy będzie wzrastać, jeśli będziemy pokornie zwracać się do Niego o pomoc i przyjmować wsparcie współwyznawców. Erika, matka trójki dzieci, nie przestała ufać Jehowie, nawet gdy przeżywała ogromne tragedie. W krótkim czasie straciła nie narodzone dziecko i ukochanego męża. Patrząc wstecz, mówi: „Nie jesteś w stanie przewidzieć, jak Jehowa ci pomoże. Sposób, w jaki to robi, może cię zaskoczyć. Przekonałam się, że odpowiedzią na wiele moich modlitw było to, co powiedzieli i zrobili moi przyjaciele. Kiedy się przed nimi otwieram, jest im łatwiej mi pomóc”.

15. Co pomogło Ezdraszowi wzmacniać zaufanie do Jehowy? (Ezdrasza 7:27, 28).

16. W jakich sytuacjach możemy wyraźnie zobaczyć, że Jehowa nas wspiera? (Zobacz też ilustrację).

17. Jak w czasie trudności Ezdrasz okazywał pokorę? (Zobacz ilustrację na stronie tytułowej).

18. Dzięki czemu nasze zaufanie do Jehowy będzie wzrastać?

NIGDY NIE TRĄĆ ZAUFANIA DO JEHOWY

¹⁹ Możemy się też wiele nauczyć od Żydów, którzy nie byli w stanie wrócić do Jerozolimy. Być może nie pozwalał im na to podeszły wiek, choroba czy obowiązki rodzinne. Ale chętnie wsparli pod względem materialnym powracających Żydów (Ezd. 1:5, 6). Wygląda na to, że jakieś 19 lat po przybyciu do Jerozolimy pierwszej grupy wygnańców, ci, którzy pozostali w Babilonie, nadal wysyłali dary (Zach. 6:10).

²⁰ Nawet jeśli czujemy, że mamy ograniczone możliwości w służbie dla Boga, możemy być pewni, że On ceni nasze szczere wysiłki, żeby Mu się podołać. Skąd o tym wiemy? Jehowa polecił Zachariaszowi zrobić koronę ze złota i srebra przekazanego przez Żydów z Babilonu (Zach. 6:11). Ta „okazała korona” służyła „jako przypomnienie” ich hojnych datków (Zach. 6:14, przypisy). Możemy być przekonani, że Jehowa nigdy nie zapomni, jak się wysilaliśmy, żeby służyć Mu w niestabilnych czasach (Hebr. 6:10).

19, 20. Czego uczymy się od Żydów, którzy nie mogli wrócić do Jerozolimy?

²¹ Nie ulega wątpliwości, że w tych dniach ostatnich nadal będziemy stykać się z różnymi problemami, a w przyszłości sytuacja może się jeszcze pogorszyć (2 Tym. 3:1, 13). Nie musimy się jednak tym zamartwiać. Pamiętajmy, co Jehowa powiedział swoim sługom w czasach Aggeusza: „Ja jestem z wami (...). Nie bójcie się” (Agg. 2:4, 5). My też możemy być pewni, że Jehowa będzie z nami, jeśli ze wszystkich sił staramy się spełniać Jego wolę. Kiedy zastosujemy to, czego nauczyliśmy się z proroctw Aggeusza i Zachariasza oraz z przykładu Ezdrasza, nie stracimy zaufania do Jehowy, bez względu na to, z jakimi wyzwaniami spotkamy się w przyszłości.

21. Co nam pomoże ufnie patrzeć w przyszłość?

OPIS ILUSTRACJI: Strona 18: Brat prosi o urlop na czas kongresu, ale pracodawca odmawia. Brat planuje jeszcze raz porozmawiać z pracodawcą i modli się o pomoc i kierownictwo w tej sprawie. Pokazuje pracodawcy zaproszenie na kongres i wyjaśnia, że dzięki Biblii stajemy się lepszymi ludźmi. Pracodawca jest pod wrażeniem i zmienia swoją decyzję.

JAK BYŚ ODPOWIEDZIAŁ?

- Jak trudności mogą wpłynąć na naszą służbę dla Jehowy?
- Dlaczego mimo trudności powinniśmy skupiać się na spełnianiu woli Boga?
- Jak możemy wzmacniać zaufanie do Jehowy w niestabilnych czasach?

PIEŚŃ 41

Ojcze, usłysz mój głos!

W SKRÓCIE

Ten artykuł wyjaśni, dlaczego możemy być przekonani, że Jehowa zawsze odpowie na nasze modlitwy w życzliwy i sprawiedliwy sposób.

Czy Jehowa odpowie na moje modlitwy?

„Będziecie do mnie wołać, przyjdziecie i będziecie się do mnie modlić, a ja was wysłucham” (JER. 29:12).

„ROZKOSZUJ SIĘ Jehową, a On da ci to, czego pragnie twoje serce” (Ps. 37:4). To naprawdę niesamowita obietnica! Ale czy powinniśmy oczekiwać, że Jehowa od razu da nam wszystko, o co prosimy? Dlaczego warto się nad tym zastanowić? Pomyślmy o następujących sytuacjach. Siostra w stanie wolnym modli się o to, żeby mogła skorzystać z Kursu dla Ewangelizatorów Królestwa. Ale mija kilka lat, a ona nadal nie otrzymuje zaproszenia. Młody brat prosi Jehowę, żeby pomógł mu wyleczyć się z ciężkiej choroby, dzięki czemu mógłby więcej robić w zborze. Ale stan jego zdrowia się nie poprawia. Rodzice modlą się o to, żeby ich dziecko służyło Jehowie. Ale ono postanawia odejść od prawdy.

² Być może ty też prosiłeś o coś Jehowę, ale tego nie otrzymałeś. Może więc doszedłeś do wniosku, że odpowiada On na modlitwy innych, ale nie na twoje. Albo uważasz, że musiałeś zrobić coś złego. Czuła się tak siostra o imieniu Janice*. Razem z mężem modlili się, żeby Jehowa spełnił ich pragnienie usługiwania w Betel. Janice mówi: „Byłam pewna, że wkrótce znajdziemy się w Betel”. Ale miesiące zmieniały się w lata, a to małżeństwo nadal nie otrzymywało zaproszenia. Janice opowiada: „Byłam smutna i zdezorientowana. Zastanawia-

* Niektóre imiona zostały zmienione.

1, 2. Dlaczego możemy myśleć, że Jehowa nie odpowiada na nasze modlitwy?

łam się, czy w jakiś sposób nie zawiodłam Jehowy. Przecież moje prośby były takie konkretne. Dlaczego więc pozostawały bez odpowiedzi?”.

³ Czasami możemy się zastanawiać, czy Jehowa wysłuchuje naszych modlitw. Zastanawiali się nad tym nawet wierni słudzy Jehowy z przeszłości (Hioba 30:20; Ps. 22:2; Hab. 1:2). Co pomoże ci nabrać przekonania, że Jehowa odpowie na twoje modlitwy? (Ps. 65:2). Żeby się tego dowiedzieć, omówimy następujące pytania: 1) Czego my możemy oczekiwać od Jehowy? 2) Czego Jehowa oczekuje od nas? 3) Dlaczego czasami powinniśmy przyjrzeć się swoim prośbom i je zmienić?

CZEGO MY MOŻEMY OCZEKIWAĆ OD JEHOWY

⁴ **Jehowa obiecuje, że wysłucha naszych modlitw (odczytaj Jeremiasza 29:12).** Bóg kocha swoich wiernych sług, dlatego nigdy nie lekceważy ich prośb (Ps. 10:17; 37:28). Nie oznacza to jednak, że spełni wszystko, o co Go prosimy. Na pewne rzeczy być może będziemy musieli poczekać do nowego świata.

⁵ **Jehowa bierze pod uwagę, jaki związek nasze prośby mają z Jego zamierzeniem (Izaj. 55:8, 9).** Pragnie między innymi, żeby ludzie cieszyli się życiem na ziemi, zjednoczeni pod Jego panowaniem. Ale Szatan twierdzi, że ludziom byłoby lepiej, gdyby zarządzili się sami (Rodz. 3:1-5). Żeby udowodnić, że

Szatan kłamie, Jehowa pozwolił, by ludzie sami sprawowali rządy. Ale to doprowadziło do wielu problemów (Kazn. 8:9). Rozumiemy, że póki co Jehowa ich wszystkich nie rozwiąże. Gdyby tak zrobił, niektórzy mogliby dojść do wniosku, że obecne rządy dobrze sobie radzą i że są w stanie rozwiązać problemy ludzkości.

⁶ **Jehowa może odpowiedzieć na podobne prośby w różny sposób.** Na przykład kiedy ciężko chory król Ezechiasz błagał Jehowę, żeby wyzdrowieć, On go uleczył (2 Król. 20:1-6). Natomiast kiedy apostoł Paweł błagał Jehowę o usunięcie ‘ciernia w ciebie’, czyli być może jakiegoś problemu zdrowotnego, Jehowa go nie usunął (2 Kor. 12:7-9). Pomyślmy też, co spotkało apostołów Jakuba i Piotra. Król Herod chciał ich zabić. Zbór modlił się za Piotra i zapewne też za Jakuba. Jednak Jakuba stracono, podczas gdy Piotr został ocalony za sprawą cudu (Dzieje 12:1-11). Możemy się zastanawiać: „Dlaczego Jehowa uratował Piotra, a Jakuba nie?”. Biblia tego nie mówi*. Ale jednego możemy być pewni: ‘Niesprawiedliwość jest Jehowie obca’ (Powt. Pr. 32:4). Wiemy też, że On bardzo cenił zarówno Piotra, jak i Jakuba (Obj. 21:14). Czasami Jehowa może odpowiedzieć na naszą modlitwę w sposób, którego byśmy się nie spodziewali. Ale nie będziemy na to narzekać, bo jesteśmy przekonani,

3. Co omówimy w tym artykule?

4. Co Jehowa obiecuje zgodnie z Jeremiasza 29:12?

5. Co Jehowa bierze pod uwagę, kiedy słucha naszych modlitw? Wyjaśnij to.

* Zobacz artykuł „Czy ufasz, że Jehowa zawsze postępuje słusznie?”, zamieszczony w *Strażnicy* z lutego 2022 roku, akapity 3-6.

6. Dlaczego powinniśmy być przekonani, że Jehowa zawsze postępuje życzliwie i sprawiedliwie?

że wszystko, co robi, wynika z miłości i sprawiedliwości (Hioba 33:13).

⁷ Staramy się unikać porównywania swojej sytuacji z sytuacją innych. Przypuśćmy, że prosimy Jehowę, żeby pomógł nam w konkretny sposób, ale nic się nie dzieje. Później dowiadujemy się, że ktoś inny modlił się o coś podobnego, i wydaje się, że Jehowa go wysłuchał. Coś takiego przeżyła siostra o imieniu Anna. Modliła się, żeby jej mąż Matthew, który chorował na raka, wyzdrowiał. W tym samym czasie dwie starsze siostry ze zboru też walczyły z rakiem. Anna z całego serca modliła się i za męża, i za te siostry. One wyzdrowiały, ale Matthew zmarł. Z początku Anna zastanawiała się, czy to Jehowa sprawił, że wyzdrowiały. A jeśli tak, to dlaczego nie zrobił tego samego dla jej męża. Oczywiście nie wiemy, dlaczego te siostry wróciły do zdrowia. Ale na pewno wiemy, że Jehowa na trwałe usunie wszystkie nasze cierpienia i że bardzo chce wskrzesić swoich przyjaciół, którzy umarli (Hioba 14:15).

⁸ **Jehowa zawsze będzie nas wspierał.** Ponieważ nas kocha, nasze cierpienia sprawiają Mu ból (Izaj. 63:9). Mimo to nie chroni nas przed wszystkimi próbami, które można przyrównać do rzek lub płomieni (**odczytaj Izajasza 43:2**). Obiecuje jednak, że pomoże nam przez nie przejść i nie pozwoli, żeby wyrządziły nam trwałą szkodę. Zapewnia nam

też swojego potężnego ducha, żebyśmy mogli wytrwać (Łuk. 11:13; Filip. 4:13). Dlatego możemy być pewni, że zawsze otrzymamy dokładnie to, czego potrzebujemy, żeby zachować lojalność wobec Jehowy*.

CZEGO JEHOWA OCZEKUJE OD NAS

⁹ **Jehowa oczekuje, że będziemy Mu ufać (Hebr. 11:6).** Czasami nasze próby mogą nam się wydawać nie do pokonania. Możemy nawet zacząć wątpić w to, czy Jehowa nam pomoże. Ale Biblia nas zapewnia, że dzięki sile od Boga możemy „pokonać mur” (Ps. 18:29). Zamiast więc skupiać się na wątpliwościach, powinniśmy z pełnym przekonaniem modlić się do Jehowy i ufać, że odpowie na nasze modlitwy (**odczytaj Jakuba 1:6, 7**).

¹⁰ **Jehowa oczekuje, że będziemy działać zgodnie z naszymi modlitwami.** Powiedzmy, że brat chciałby wziąć wolne w pracy, żeby skorzystać z kongresu regionalnego, i modli się w tej sprawie. Jak Jehowa może odpowiedzieć na tę prośbę? Może dodać temu bratu odwagi, której potrzebuje, żeby porozmawiać z pracodawcą. Ale brat będzie musiał działać—pójść i poprosić o wolne, być może wielokrotnie. Może nawet będzie musiał zaproponować, że zamieni się z innym pracownikiem.

* Żeby dowiedzieć się więcej o tym, jak Jehowa pomaga nam przetrwać ciężkie próby, obejrzyj materiał filmowy *Modlitwa pomaga nam się nie poddać*, zamieszczony w serwisie jw.org.

7. Czego staramy się unikać i dlaczego?

8. (a) Jak zgodnie z Izajasza 43:2 Jehowa nas wspiera? (b) Jak modlitwa może nam pomóc, kiedy zmagamy się z ciężkimi próbami? (Zobacz materiał filmowy *Modlitwa pomaga nam się nie poddać*).

9. Dlaczego zgodnie z Jakuba 1:6, 7 powinniśmy ufać, że Jehowa nam pomoże?

10. Wyjaśnij na przykładzie, jak możemy działać zgodnie z naszymi modlitwami.

A w razie konieczności będzie gotowy wziąć urlop bezpłatny.

¹¹ **Jehowa oczekuje, że będziemy modlić się w danej sprawie wielokrotnie (1 Tes. 5:17).** Jezus wskazał, że niektóre nasze prośby nie zostaną spełnione od razu (Łuk. 11:9). Dlatego się nie poddawaj! Módl się szczerze i często (Łuk. 18:1-7). Kiedy tak robimy, pokazujemy Jehowie, że nasza prośba nie jest zwykłą zachcianką. Pokazujemy też swoją wiarę w to, że Jehowa może nam pomóc.

DLACZEGO CZASAMI POWINNIŚMY PRZYJRZEĆ SIĘ SWOIM PROŚBOM I JE ZMIENIĆ

¹² Jeśli nie otrzymujemy tego, o co prosimy, możemy zastanowić się nad trzema pytaniami. Pierwsze to: **„Czy modlę się o właściwą rzecz?”**. Często wydaje nam się, że wiemy, co jest dla nas najlepsze. Ale czasami to, o co się modlimy, na dłuższą metę nie byłoby dla nas dobre. Może istnieć lepsze rozwiązanie problemu niż to, o które prosimy. A niektóre nasze prośby mogą nie być zgodne z wolą Jehowy (1 Jana 5:14). Wróćmy do przykładu wspomnianych wcześniej rodziców. Prosili Jehowę, żeby ich dziecko Mu służyło, i ta prośba wydaje się właściwa. Ale Jehowa nie zmusza nikogo, żeby Mu służył. Chce, żeby każdy z nas, w tym nasze dzieci, **sam zdecydował**, czy chce Go wielbić (Powt. Pr. 10:12, 13; 30:19, 20). Dlatego ci rodzice mogliby

11. Dlaczego powinniśmy modlić się w danej sprawie wielokrotnie?

12. (a) Nad czym powinniśmy się zastanowić, jeśli chodzi o nasze prośby, i dlaczego? (b) Jak możemy się upewniać, że w naszych modlitwach widoczny jest szacunek do Jehowy? (Zobacz ramkę „Czy moje prośby świadczą o szacunku do Jehowy?”).

Czy moje prośby świadczą o szacunku do Jehowy?

Jehowa jest kochającym Ojcem, który chce spełniać nasze prośby. Ale jest też naszym Stwórcą i zasługuje na szacunek (Obj. 4:11). W jaki sposób możesz go okazywać, kiedy się modlisz?

- Upewnij się, że to, o co prosisz, jest zgodne z wolą Jehowy, i że masz właściwe pobudki (1 Jana 5:14). Nie powinniśmy się skupiać wyłącznie na swoich potrzebach i zachciankach. Jakub ostrzegł chrześcijan w I wieku, że nie otrzymają odpowiedzi na swoje modlitwy, jeśli będą modlić się w „niewłaściwym celu”, czyli z samolubnych powodów (Jak. 4:3).
- Nie bądź roszczeniowy (Mat. 4:7). Ufaj, że to Jehowa wie, jak najlepiej odpowiedzieć na twoją modlitwę. Czasami może zrobić to inaczej, niż się tego spodziewasz (Efez. 3:20).
- Pamiętaj, żeby dziękować Jehowie za rzeczy, które daje ci każdego dnia. Wyobraź sobie, jaką radość czuje, gdy mówisz Mu, jak bardzo jesteś wdzięczny za Jego pomoc (Kol. 3:15; 1 Tes. 5:17, 18).

modlić się o to, żeby Jehowa pomógł im dotrzeć do serca ich dziecka, dzięki czemu Go pokocha i zostanie Jego przyjacielem (Prz. 22:6; Efez. 6:4).

¹³ Drugie pytanie, które warto rozważyć, to: **„Czy z punktu widzenia Jehowy jest to właściwy czas na spełnienie mojej prośby?”**. Możemy uważać, że potrzebujemy natychmiastowej odpowiedzi na nasze modlitwy. Ale tak naprawdę to Jehowa wie, kiedy najlepiej nam pomóc (**odczytaj 1 Piotra 5:6, 7**). Gdy nie otrzymujemy od razu tego, o co prosimy, może nam się wydawać, że odpowiedź Jehowy brzmi: „Nie”. Ale tak naprawdę może brzmieć: „Jeszcze nie”. Pomyślmy o młodym bracie, który modlił się o wyleczenie z choroby. Gdyby został cudownie uzdrowiony, Szatan mógłby twierdzić, że ten brat nadal służy Jehowie tylko z tego powodu (Hioba 1:9-11; 2:4). Poza tym Jehowa wyznaczył już czas, kiedy usunie wszystkie choroby (Izaj. 33:24; Obj. 21:3, 4). Póki co nie możemy się spodziewać cudownych uzdrowień. Ten brat mógłby więc prosić Jehowę o siły i spokój umysłu, które pomogą mu przetrwać chorobę i dalej wiernie służyć Bogu (Ps. 29:11).

¹⁴ Przypomnijmy sobie przeżycia Janice, która modliła się o to, żeby usłużywać w Betel. Minęło pięć lat, zanim zrozumiała, jak Jehowa odpowiedział na jej modlitwę. Mówi: „Jehowa wykorzystał ten czas, żeby mnie uczyć i pomóc mi ulepszyć moją osobowość. Musiałam pogłębić swoje zaufanie do Niego. Mu-

13. Kiedy Jehowa nam pomoże zgodnie z 1 Piotra 5:6, 7? Wyjaśnij to.

14. Czego się uczysz z przeżyć Janice?

Jeśli masz wrażenie, że Jehowa nie odpowiada na twoją modlitwę, pomódl się też o inne rzeczy (zobacz akapit 15)

siałam nauczyć się wnikliwiej studiować Biblię. I zrozumieć, że prawdziwa radość nie zależy od okoliczności”. Później razem z mężem zostali zaproszeni do służby w obwodzie. Janice wspomina: „Jehowa rzeczywiście odpowiedział na moje modlitwy, chociaż nie tak, jak się spodziewałam. Zajął mi trochę czasu, zanim zrozumiałam, że ta odpowiedź była jak piękny prezent. Jestem taka wdzięczna za miłość i życzliwość Jehowy”.

¹⁵ Trzecie pytanie, nad którym warto się zastanowić, to: **„Czy nie powinienem modlić się o coś jeszcze?”**. To dobrze, kiedy nasze modlitwy są konkretne. Ale żeby zrozumieć, jaka jest wola Jehowy wobec nas, czasami warto ująć naszą prośbę trochę ogólniej. Wróćmy do przykładu siostry w stanie wolnym, która modli się o zaproszenie na Kurs dla Ewangelizatorów Królestwa. Chce z niego skorzystać, żeby usługiwać tam, gdzie są większe potrzeby. Mogłaby więc dalej modlić się o ten kurs, a przy tym prosić Jehowę, żeby pomógł jej dostrzec inne możliwości poszerzenia zakresu służby (Dzieje 16: 9, 10). Mogłaby wtedy działać zgodnie

15. Dlaczego czasami powinniśmy ująć swoją prośbę ogólniej? (Zobacz też ilustracje).

ze swoją modlitwą i zapytać nadzorcę obwodu, czy w jakimś pobliskim zbiorze potrzeba więcej pionierów. Mogłaby też napisać do Biura Oddziału prośbę o wskazanie terenu, gdzie potrzeba więcej głosicieli*.

¹⁶ Ten artykuł pomógł nam nabrać przekonania, że Jehowa odpowiada na nasze modlitwy w życzliwy i sprawiedliwy sposób (Ps. 4:3; Izaj. 30:18). Czasami robi to inaczej, niż się tego spodziewaliśmy. Ale nigdy nie lekceważy naszych prośb. On nas bardzo kocha i nigdy nas nie opuści (Ps. 9:10). Dlatego nadal ‘cały czas Mu ufajmy’, wylewając przed Nim swoje serce w modlitwie (Ps. 62:8).

* Wskazówki, jak zgłosić chęć usługiwania na terenie innego Biura Oddziału, można znaleźć w książce *Zorganizowani do spełniania woli Jehowy*, rozdział 10, akapity 6-9.

16. O czym możemy być przekonani?

OPIS ILUSTRACJI Strona 24: Dwie siostry modliły się przed złożeniem wniosku na Kurs dla Ewangelizatorów Królestwa. Później jedna z nich zostaje zaproszona, a druga nie. Siostra, która nie została zaproszona, jest trochę rozczarowana. Ale się na tym nie skupia i prosi Jehowę, żeby pomógł jej dostrzec inne możliwości poszerzenia zakresu służby. Potem pisze list do Biura Oddziału, żeby stawić się do dyspozycji.

JEŚLI CHODZI O NASZE MODLITWY...

- czego możemy oczekiwać od Jehowy?
- czego Jehowa oczekuje od nas?
- dlaczego czasami powinniśmy przyjrzeć się swoim prośbom i je zmienić?

Czuję się bezpieczny, bo ufam Jehowie

OPOWIADA ISRAEL ITAJOBI

KIEDY ktoś mnie pyta, co robiłem w służbie dla Jehowy, często mówię, że jestem jak walizka w Jego rękach. Chodzi mi o to, że tak jak ja biorę walizkę tam, gdzie chcę, podobnie pozwalam, żeby Jehowa i Jego organizacja robili tak ze mną — żeby wskazywali mi, gdzie i kiedy mam pójść. Przyjmowałem zadania, które wymagały ode mnie poświęceń, a czasami nawet były niebezpieczne. Ale nauczyłem się, że naprawdę bezpieczny mogę się czuć tylko wtedy, kiedy ufam Jehowie.

JAK ZACZĄŁEM UFAĆ JEHOWIE

Urodziłem się w 1948 roku w małej wiosce w południowo-zachodniej Nigerii. W tamtym czasie młodszy brat mojego taty, wujek Moustapha, a potem mój najstarszy brat, Wahabi, zostali Świadkami Jehowy. Kiedy miałem dziewięć lat, zmarł mój tata. Byłem zrozpaczony, ale Wahabi powiedział mi, że znowu go zobaczymy, jak zmartwychwstań. To mnie bardzo pocieszyło, dlatego zacząłem studiować Biblię. Przyjąłem chrzest w 1963 roku. Wkrótce moi trzej pozostali bracia też zostali ochrzczeni.

W 1965 roku dołączyłem do mojego starszego brata Wilsona, który mieszkał wtedy w Lagos. Lubilem spędzać czas z pionierami stałymi ze zboru Igbobi. Ich radość i zapał tak na mnie wpłynęły, że w styczniu 1968 roku też zostałem pionierem.

Brat Albert Olugbebi usługujący w Betel zorganizował spotkanie, na którym chciał zachęcić młodych do podjęcia specjalnej służby pionierskiej w północnej Nigerii. Do dzisiaj pamiętam jego entuzjazm, gdy mówił: „Jesteście młodzi i możecie wykorzystać swój czas i siły dla Jehowy. Jest tyle pracy do wykonania!”. Chciałem być jak Izajasz,

dlatego chętnie stawiałem się do dyspozycji i wypełniłem wniosek (Izaj. 6:8).

W maju 1968 roku zostałem skierowany jako pionier specjalny do miasta Kano w północnej Nigerii. Trwała wtedy wojna białafrańska (1967-1970), która spustoszyła ten region, zanim działania wojenne przeniosły się na wschód kraju. Pewien brat w dobrej wierze zniechęcał mnie do wyjazdu, ale powiedziałem mu: „Dziękuję ci za troskę. Jednak jeśli Jehowa chce, żebym tam usługiwał, jestem przekonany, że mi pomoże”.

UFANIE JEHOWIE NA TERENIE SPUSTOSZONYM PRZEZ WOJNĘ

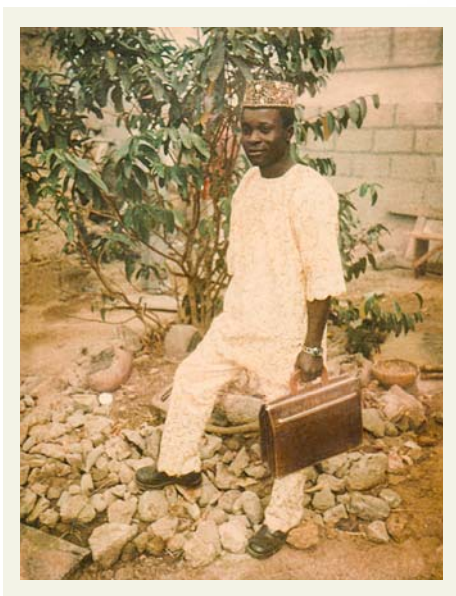
Warunki w Kano były przygnębiające. Wojna domowa bardzo zniszczyła to duże miasto. Podczas służby czasami widzieliśmy zwłoki ofiar tego konfliktu. W Kano było kilka zborów, ale większość braci uciekła. Pozostało około 15 głosicieli — przerażonych

i zniechęconych. Bardzo się ucieszyli, że przyjechało sześciu pionierów specjalnych, w tym ja. Staraliśmy się ich pokrzepić i wkrótce poczuli się lepiej. Pomogliśmy im wznowić zebrania i głoszenie oraz wysyłanie do Biura Oddziału sprawozdań ze służby i zamówień na literaturę.

Razem z innymi pionierami specjalnymi zacząłem się uczyć języka hausa. Wielu miejscowych chętnie słuchało dobrej nowiny we własnym języku. Ale wyznawcom głównej religii w tamtej okolicy nie podobała się nasza działalność, dlatego musieliśmy być bardzo ostrożni. Pewnego razu mnie i mojego współpracownika ścigał mężczyzna z nożem. Na szczęście byliśmy szybsi i udało nam się uciec! Mimo zagrożeń Jehowa sprawiał, że ‘mieszkaliśmy bezpiecznie’, a liczba głosicieli zaczęła rosnąć (Ps. 4:8). Obecnie w 11 zborach w Kano jest ponad 500 głosicieli.

SPRZECIW W NIGRZE

W sierpniu 1968 roku, zaledwie po kilku miesiącach w Kano, razem z dwoma innymi pionierami specjalnymi zostałem skierowany do Niamey, stolicy Republiki Nigru.

**Jako pionier specjalny
w Niamey, Niger**

Wkrótce przekonaliśmy się, że położony w Afryce Zachodniej Niger jest jednym z najgorętszych miejsc na ziemi. Oprócz radzenia sobie z upałem musieliśmy się też nauczyć języka urzędowego, francuskiego. Mimo tych wyzwań ufaliśmy Jehowie i zaczęliśmy głosić razem z garstką miejscowych głosicieli. W krótkim czasie prawie każdy mieszkaniec Niamey, który potrafił czytać, otrzymał egzemplarz książki *Prawda, która prowadzi do życia wiecznego*. Czasami ludzie nawet sami nas szukali, żeby ją zdobyć!

Wkrótce zorientowaliśmy się, że władze nie są nam przychylnie. W lipcu 1969 roku zorganizowaliśmy pierwsze w tym kraju zgromadzenie obwodowe, na którym było

około 20 obecnych. Nie mogliśmy się doczekać chrztu dwóch nowych głosicieli. Jednak pierwszego dnia zgromadzenia przyjechała policja i przerwała program. Pionierów specjalnych i nadzorę obwodu zabrano na komisariat. Po przesłuchaniu kazali nam się stawić następnego dnia. Przeczuwaliśmy problemy, więc przemówienie do chrztu zorganizowaliśmy w prywatnym domu, a potem dyskretnie ochrzcziliśmy kandydatów w rzece.

Kilka tygodni później Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nakazało mi i pięciu pozostałym pionierom specjalnym opuścić kraj. Mieliśmy na to 48 godzin i sami musieliśmy zorganizować sobie podróż. Zastosowaliśmy się do tego nakazu i udaliśmy się prosto do Biura Oddziału w Nigerii, gdzie otrzymaliśmy nowe przydziały.

Zostałem wysłany do nigeryjskiej wioski Orisunbare. Tam razem z małą grupą miejscowych głosicieli pełniłem owocną służbę. Ale po sześciu miesiącach Biuro Oddziału poprosiło, żebym wrócił do Nigru. Mimo początkowego zaskoczenia i obaw bardzo chciałem znowu zobaczyć tamtejszych braci.

Wróciłem do Niamey. Dzień po moim przyjeździe pewien nigeryjski biznesmen rozpoznał, że jestem Świadkiem, i zaczął zadawać mi pytania dotyczące Biblii. Prowadziłem z nim studium i kiedy przestał palić i się upijać, został ochrzczony. W kolejnych latach z radością obserwowałem powolny, ale stały wzrost w różnych częściach Nigru. Gdy przyjechałem tam po raz pierwszy, w kraju było 31 Świadków, a kiedy wyjeżdżałem — 69.

„NIE WIEMY ZBYT WIELE O DZIAŁALNOŚCI W GWINEI”

W grudniu 1977 roku wróciłem do Nigerii, żeby skorzystać ze szkolenia. Pod koniec tego trzytygodniowego kursu koordynator Komitetu Oddziału, Malcolm Vigo, dał mi do przeczytania list z Biura Oddziału w Sierra Leone. Bracia szukali zdrowego pioniera

Jako nadzorca obwodu w Sierra Leone

w stanie wolnym, który mówi po angielsku i francusku i mógłby usługiwać jako nadzorca obwodu w Gwinei. Brat Vigo powiedział, że właśnie do tego zadania byłem szkolony. Podkreślił, że nie będzie ono łatwe. Doradził mi: „Dobrze się zastanów, zanim je przyjmiesz”. Ale ja od razu odpowiedziałem: „Skoro to Jehowa mnie posyła, pojadę tam”.

Poleciałem do Sierra Leone i spotkałem się z braćmi w Biurze Oddziału. Jeden z członków Komitetu Oddziału powiedział mi: „Nie wiemy zbyt wiele o działalności w Gwinei”. Co prawda ci bracia byli odpowiedzialni za nadzorowanie dzieła głoszenia w tym kraju, ale tamtejsza trudna sytuacja polityczna uniemożliwiała im kontakt z głosicielami. I mimo kilku prób nie udało się tam wysłać przedstawiciela Biura Oddziału. Dlatego poproszono mnie, żebym udał się do stolicy Gwinei, Konakry, i postarał się uzyskać prawo pobytu.

„Skoro to Jehowa mnie posyła, pojadę tam”

Kiedy przyjechałem do Konakry, poszedłem do nigeryjskiej ambasady. Powiedziałem ambasadorowi, że chciałbym głosić w Gwinei. Zniechęcał mnie do tego pomysłu, bo groziło mi aresztowanie albo coś gorszego. Poradził mi: „Wróć do Nigerii i tam głos”, na co odpowiedziałem: „Jestem zdecydowany tu zostać”. Napisał więc list do gwinejskiego ministra spraw wewnętrznych, żeby mi pomógł, a ten chętnie to zrobił.

Wkrótce potem wróciłem do Biura Oddziału w Sierra Leone i powiedziałem braciom o decyzji ministra. Ogromnie się ucieszyli, kiedy usłyszeli, jak Jehowa mi pobłogosławił. Dostałem pozwolenie na pobyt w Gwinei!

W latach 1978-1989 usługiwałem jako nadzorca obwodu w Gwinei, Sierra Leone

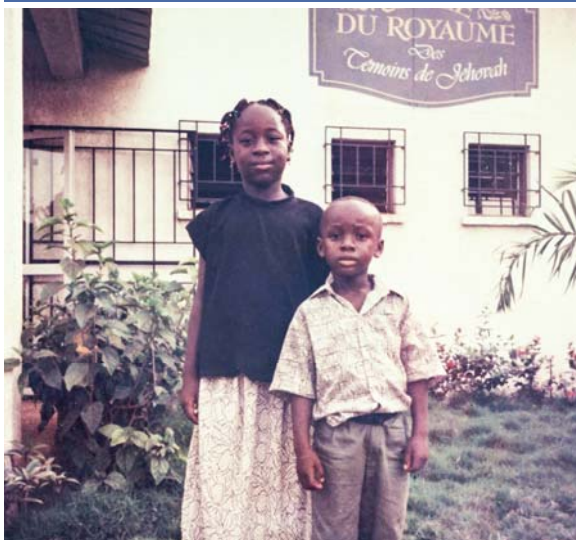
W dniu naszego ślubu, rok 1988

i jako zastępca nadzorcy obwodu w Liberii. Początkowo dość często chorowałem. Czasami zdarzało się to na odległych terenach. Ale bracia robili, co mogli, żeby zabrać mnie do szpitala.

Pewnego razu poważnie zachorowałem na malarię, a dodatkowo okazało się, że mam pasożyty jelitowe. Kiedy w końcu wyzdrowiałem, dowiedziałem się, że bracia zastanawiali się, gdzie mnie pochować! Chociaż moje życie nieraz było zagrożone, nigdy nie przyszło mi do głowy, żeby zrezygnować z przydzielonych mi zadań. I nadal jestem przekonany, że prawdziwe i trwałe bezpieczeństwo pochodzi od Boga, który potrafi nas wskrzесиć z martwych.

UFAM JEHOWIE RAZEM Z ŻONĄ

W 1988 roku poznałem Dorcas, bardzo pokorną i duchowo usposobioną pionierkę. Pobraliśmy się i Dorcas dołączyła do mnie w służbie w obwodzie. Okazała się kochającą i ofiarną żoną. Czasami, żeby dotrzeć do kolejnego zboru, musieliśmy pokonać pieszo jakieś 25 kilometrów, niosąc swoje bagaże. Żeby dotrzeć do bardziej odległych zborów,

Nasze dzieci, Jahgift i Eric, okazały się prawdziwymi darami od Jehowy

korzystaliśmy z dostępnych środków transportu i podróżowaliśmy po błotnistych drogach usianych dziurami.

Dorcas jest bardzo odważna. Na przykład czasami przeprawialiśmy się przez wody pełne krokodyli. Podczas pewnej pięciodniowej podróży musieliśmy płynąć łódkami, bo drewniane mosty na rzece były zerwane. Gdy Dorcas wstała, żeby wysiąść z łódki, wpadła do głębokiej wody. Nie umieliśmy pływać, a w rzece były krokodyle. Na szczęście kilku młodych mężczyzn wskoczyło do wody i uratowało moją żonę. Przez jakiś czas oboje mieliśmy koszmary związane z tym wydarzeniem, ale się nie poddaliśmy.

Byliśmy bardzo zaskoczeni, gdy na początku 1992 roku okazało się, że Dorcas jest w ciąży. Czy oznaczało to koniec naszej służby pełnoczasowej? Pomyśleliśmy, że Jehowa dał nam dar, dlatego postanowiliśmy, że nasza córka będzie miała na imię Jahgift (w języku angielskim to imię oznacza „dar od Jah”). Cztery lata po narodzinach Jahgift na świat przyszedł Eric. Nasze dzieci okazały się prawdziwymi darami od Jehowy. Jahgift

usługiwała jakiś czas w Biurze Tłumaczeń w Konakry, a Eric jest sługą pomocniczym.

Dorcas musiała przerwać specjalną służbę, ale nadal była pionierką stałą, nawet kiedy wychowywaliśmy dzieci. Z pomocą Jehowy ja dalej pełniłem specjalną służbę pełnoczasową. Gdy dzieci dorosły, Dorcas znowu została pionierką specjalną. Teraz usługujemy jako misjonarze terenowi w Konakry.

ŹRÓDŁO PRAWDZIWEGO BEZPIECZEŃSTWA

Zawsze szedłem tam, gdzie zabierał mnie Jehowa. Często razem z żoną odczuwaliśmy Jego ochronę i błogosławieństwo. Ufanie Mu oszczędziło nam wielu problemów, z którymi zmagają się ludzie ufający rzeczom materialnym. Dorcas i ja nauczyliśmy się z doświadczenia, że Źródłem prawdziwego bezpieczeństwa jest „Bóg naszego wybawienia”, Jehowa (1 Kron. 16:35). Jestem przekonany, że życie tych, którzy Mu ufają, będzie „bezpiecznie zawinięte w woreczku życia u Jehowy” (1 Sam. 25:29).

Hulda osiągnęła swój cel

GDYBYŚ parę lat temu odwiedził małą wyspę Sangir Besar w Indonezji, mógłbyś zobaczyć na plaży trzy nasze siostry. Są tam dobrze znane z tego, że pomagają ludziom poznać Biblię. Ale wtedy robiły coś zupełnie innego.

Najpierw wchodziły do morza, zbierały kamienie i wyciągały je z wody na plażę. Niektóre były wielkości piłki nożnej. Potem siostry siadały na drewnianych stołeczkach, żeby młotkami rozbijać te kamienie na kawałki nieco mniejsze niż kurze jajko. Później wkładały te kamyki do plastikowych wiader i wносиły je po schodach do miejsca, gdzie mieszkały. Następnie przekładały je do dużych worków, które można było ładować na ciężarówkę i wykorzystywać do budowy dróg.

Jedną z tych sióstr była Hulda. Miała możliwość poświęcać na tę pracę więcej czasu niż pozostałe siostry. Z reguły zarobione pieniądze przeznaczała na codzienne potrzeby swojej rodziny. Ale tym razem miała jeszcze jeden cel. Chciała kupić tablet, żeby móc korzystać z aplikacji *JW Library*®. Wiedziała, że dzięki filmom i innym materiałom w tej aplikacji ulepszy swoją służbę i pogłębi zrozumienie Biblii.

Hulda przez półtora miesiąca każdego ranka pracowała dodatkowo dwie godziny. W tym czasie nazbierała tyle kamieni, że można by nimi wypełnić małą ciężarówkę. W końcu zarobiła wystarczająco pieniędzy, żeby kupić tablet.

„Chociaż od rozbijania kamieni byłam wyczerpana i obolała”, mówi Hulda, „szybko o tym zapomniałam, bo mogłam już korzys-

A

B

C

A. Wyspa Sangir Besar
w północnej Indonezji

B. Hulda zbiera kamienie na plaży

C. Hulda ze swoim tabletem

tać z nowego tabletu, żeby skuteczniej pełnić służbę i przygotowywać się do zebrań”. Przyznaje też, że na początku pandemii tablet pomógł jej łączyć się na zebrania i do służby. Cieszymy się razem z Huldą, że osiągnęła swój cel.

W TYM NUMERZE

Artykuł do studium nr 46: 8-14 stycznia 2

**Jehowa daje gwarancję, że Jego obietnica
raju się spełni**

Artykuł do studium nr 47: 15-21 stycznia 8

**Jak dbać o to, żeby nasza wzajemna
miłość była silna**

Artykuł do studium nr 48: 22-28 stycznia 14

**Możesz polegać na Jehowie w niestabilnych
czasach**

Artykuł do studium nr 49: od 29 stycznia
do 4 lutego 20

Czy Jehowa odpowie na moje modlitwy?

ŻYCIORYS 26

Czuję się bezpieczny, bo ufam Jehowie

Hulda osiągnęła swój cel 31

Pomysł na studium 32

**Czasopismo to nie jest na sprzedaż. Publikowanie go wchodzi
w zakres ogólnościatowej biblijnej działalności edukacyjnej,
wspieranej dobrowolnymi datkami. Żeby przekazać darowiznę,
wejdź na donate.jw.org.**

Jeśli nie zaznaczono inaczej, wersety biblijne przytoczono
z *Pisma Świętego w Przekładzie Nowego Świata (NŚ)*.

The Watchtower (ISSN 0043-1087) November 2023

Wydawca: Świadkowie Jehowy w Polsce. ISSN 1234-1150

Wszelkie prawa zastrzeżone.

© 2023 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania.

Printed in Germany.

© Druck und Verlag: Wachturm Bibel- und Traktat-Gesellschaft, Selters/Ts.,

V. i. S. d. P. Manfred Steffensdorfer, Selters/Ts.

POMYŚL NA STUDIUM

Uczenie się na pamięć „pieśni duchowych”

„Są takie dni, że czuję się do niczego.

Wtedy Jehowa zachęca mnie przez piosenki
z JW Broadcasting®” (Lorraine, USA).

„Pieśni duchowe” zawsze były dla chrześcijan
częścią wielbienia Jehowy (Kol. 3:16). Jeśli
nauczysz się ich na pamięć, mogą ci pomóc,
nawet jeśli nie będziesz miał pod ręką śpiew-
nika czy urządzenia elektronicznego. Wypró-
buj poniższe wskazówki.

- **Uważnie czytaj tekst, żeby zrozumieć
znaczenie.** Kiedy coś dobrze rozumiemy,
łatwiej nam to zapamiętać. Wszystkie tek-
sty pieśni, piosenek i piosenek dla dzieci
znajdziesz w serwisie jw.org (wybierz
„Biblioteka”, a następnie „Muzyka”).
- **Przepisz tekst ręcznie.** Dzięki temu
słowa lepiej utrwala ci się w pamięci
(Powt. Pr. 17:18).
- **Ćwicz na głos.** Wielokrotnie czytaj
tekst piosenki lub ją śpiewaj.
- **Sprawdź, ile zapamiętałeś.** Spróbuj po-
wtórzyć słowa bez zaglądania do tekstu.
Potem sprawdź, jak ci poszło.

STRONA TYTUŁOWA:

Ezdrasz płacze i modli się w świątyni,
przytłoczony grzechami ludu. Ludzie wokół
niego też płaczą. Wtedy Szechaniasz pociesza
Ezdrasza: „Jest jeszcze nadzieja dla Izraela.
(...) My jesteśmy z tobą” (Ezd. 10:2, 4)
(zobacz artykuł do studium nr 48, akapit 17)

Odwiedź serwis jw.org lub zeskanuj kod

w23.11-P
230815